

HVIDOVRE LOKALHISTORIE
AVEDØRE OG HVIDOVRE

Forstads Museet/Hvidovre Lokalhistoriske Selskab

34 årgang - Nr. 2 - 2016

Hvidovre Kommuneskole

Indhold

Nyt fra formanden	Side 3
Af Ole Asbjørn Petersen	
Barndom og ungdom i Strandmarkskvarteret	Side 4
Af Jørn Bruun-Pedersen	
Sønderkærskolen 1924-2012	Side 10
Af Ole Asbjørn Petersen	
Navne, mærkedage og jubilæer i 1976.	Side 20
Af Jens Frederik Jørgensen	
Hvidovre Studieorkester	Side 24
Af Benny Riisager	
Carl Chr. Toftlund (1924-2011)	Side 26
Af Jens Frederik Jørgensen	
Årsmøde Dansk Lokalhistorisk Forening	side 27
Gitte Jakobsen	
Ritt om somre i kolonihave ved Rebæk Sø	Side 29
af Lisbeth Hollensen, Gitte Jakobsen og Jens Frederik Jørgensen	
1800-tallets Hvidovre - Foredrag af Poul Sverrild	Side 36
Anmeldelse af Jens Frederik Jørgensen	
Arbejdernes Radio- og Fjernsynsklub	Sider 41
Af Jens Frederik Jørgensen	
Medlemsarrangementer	Side 46
Det stod også at læse i Hvidovre Avis i 1976	Side 48
Af Jens Frederik Jørgensen	

Hvidovre Lokalhistoriske Selskab

Rytterskolen Hvidovre Kirkeplads 1, 2650 Hvidovre

email: jensfrj@gmail.com

Tlf.: Se bestyrelseslisten på næstsidsite side i bladet
eller www.hvidovrelokalhistoriskeselskab.dk

Forstadmuseet	Alarmpladsen 3, Avedørelejren, 2650 Hvidovre Tlf. 36490030 E-mail: forstadmuseet@forstadmuseet.dk www.forstadmuseet.dk
Redaktion:	Jørgen Snedled, Anja Olsen (ansvh.) E-mail: hlsredaktionen@gmail.com
Tryk:	Hvidovre RådhusTrykkeri. Trykt i 600 eksemplarer
Forsidebillede:	Sønderkærskolen 1924 - Forstadmuseet

Nyt fra formanden

Af Ole Asbjørn Petersen

Tirsdag den 15. marts 2016 afholdtes den ordinære generalforsamling. Lars Bo Henriksen havde efter mange års flot arbejde valgt at sige stop. Karen Johansen nyvalgte til bestyrelsen og Finn Ivo Heller som suppleant. Efterfølgende konstituerede bestyrelsen sig med Ole Asbjørn Petersen som formand, Jens Frederik Jørgensen som næstformand og Frank H. Gudmann som kasserer. Læs det vedlagte fyldige referat fra generalforsamlingen og bestyrelsens beretning. Kontingentet er fortsat 125 kr. og 100 kr. for pensionister.

Skulle man have overset indbetalingen kan der indbetales på girokonto + 73 82934707 eller bankkonto i Jyske Bank reg.nr. 5025 konto.nr. 1028523. Personlig henvendelse i Rytterskolen onsdag den 1. juni kl. 10 – 11, hvor formand og kasserer vil være til stede.

I arrangementsoversigten kan man se arrangementer for resten af 2016. Det skal bemær-

kes, at turen den 25. maj til Christianshavn er ændret fra kl. 10.30 – 12.00 til 10.30 – 13.00.

Sammen med Forstadsmuseet gennemfører vi i resten af 2016 nye fyraftensrundvisninger. Den fine tilslutning til de allerede gennemførte rundvisninger og opfordringer til at gennemføre nye har gjort, at der i arrangementsoversigten kan ses nye områder. De mange inputs under rundvisningerne har vist, at mange af vore medlemmer sidder med stor lokal viden, som vi kan drage nytte af. I forbindelse med de enkelte rundvisninger kan mulige interesserede, der vil medvirke til oplysninger om deres område, rette henvendelse til museums-inspektør Anja Olsen.

Så ser det ud til, at der sker noget med restaureringen af Rytterskolen. Restaureringen er på tegnebrættet, så nu venter vi spændt på dagen for igangsættelse.

Barndom og ungdom i Strandmarkskvarteret

Fodbold, musik og ”Children”

Jørn Bruun-Pedersen fortæller i interview med Jens Frederik Jørgensen

Jørn Bruun-Pedersen

”Set gennem barndommens og ungdommens ”briller” var Hvidovre et godt sted at vokse op. Der var mange muligheder”. Det er den korte version, når Jørn Bruun-Pedersen fortæller om sin barndom og ungdom i Hvidovre.

”Min far – Poul Bruun-Pedersen var gammeldags udlært smed og havde derfor lært at sko heste. Han ville være

selvstændig blikkenslagermester og læste til gas- og vandmester.

I 1958, da jeg var godt 5 år, købte mine forældre – lidt tilfældigt – et hus i Hvidovre på Strandmarksvej nr. 49, hvor der var en slagterforretning. Herfra drev min far sin forretning, til han blev 75 år i 2005. Min far installerede selvbetjeningsvaskerier, og da vi flyttede til Hvidovre, skulle min mor, Karen have et sådant moderne vaskeri på Strandmarksvej 49, men kunderne ville ikke betjene sig selv. Selvbetjening var ikke rigtig slået an, så min mor havde 8 damer ansat i vaskeriet, som hun drev indtil 1972.

Vi var 4 børn, der havde en tryk barndom, hvor der blev stillet krav om, at vi skulle deltage i ”løjerne” – opvask, oprydning og indkøb. Selv fik jeg utallige fritidsjob. Jeg var bydreng hos grønthandler Thorsen et par år. Kørte med mælk og brød fra bager Poulsen. Gik med Hvidovre Avis. Bragte søndagsaviser ud fra kiosken på Strandmarksvej. Hjalp til i vaskeriet. Fra 14-15 års alderen arbejdede jeg somre og lørdage hos flyttemand Skjærbæk, der også lå på Strand-

Barndom og ungdom i Strandmarksskvarteret

Strandmarksvej 49

marksvej.

Mine forældre var sparsommelige, og vi holdt ikke ferie sammen. Dog mest på grund af deres gøremål som hhv. vaskeridame og som smedemester. Jeg fravalgte konfirmationsfesten og var i stedet på min første udenlandsferie til Gran Canaria med min far.” De første erindringer fra 1958 er byggeriet af Friheden. ”Vi boede lige over for sportspladsen ved Strandmarks-skolen. Bag skolen og op mod Køgevej var der landbrugsjord. I 1958/59 kom der gravkøer, og man begyndte at bygge Friheden på Strandmarksvej. Jeg

gik ofte over og snakkede med jord- og betonarbejderne og kiggede med.

Da man var færdig med 1. del af Friheden, oplevede vi, at mange i det første hold mennesker, der kom, var ”bøller”, som måske var blevet strittet ud et andet sted. Mine forældre kunne mærke et skift i forretningen – og var lidt reserverede over for de nye beboere. Friheden fik et relativt dårligt ry til at starte med. Nu har jeg indtryk af, at det er en rigtig god bebyggelse.” Jørn spillede i fritiden vanvittigt meget fodbold. ”Vi spillede

Barndom og ungdom i Strandmarkskvarteret

på ”Højen”, hvor der var frie muligheder. Der var altid nogen i alle aldre at spille fodbold med. Vi arrangerede kampe mod hold fra Strandby-parken og Friheden.

Fodbold var ikke bare en som-

Jørn Bruun-Pedersen med kost

mersport. Jeg husker, at jeg et år mellem jul og nytår spillede fodbold om formiddagen og blev svinet til. Jeg tog hjem, smed tøjet i vaskemaskinen, og efter frokost var jeg i friskt tøj ude at spille fodbold igen.

Man skulle dengang være 8-10 år, inden man kunne blive medlem af HIF. Jeg blev meldt ind og startede på 6. lilleput med Helge Hansen som træner. Jeg endte med at spille på 1. junior sammen med Jim

Stjerne Hansen, Torben Gullak og Klaus Nørregård.”

Jørn Bruun-Pedersen bor i dag i Kokkedal. ”Havde jeg boet i nærheden af Hvidovre, ville jeg i dag have set mere fodbold i Hvidovre. I stedet er jeg blevet fodbolddommer – mest for at få motion. Det er sjovere at løbe efter nogen, der løber efter en fodbold, end at løbe ud ad vejen!”

Jørn gik 9 år på Strandmarksskolen, inden han kom videre på gymnasiet på Vestre Borgerdyd. ”Jeg husker Strandmarksskolen som en traditionel, lidt gammeldags skole. Lærer Asmussen var gårdvagt – meget kontant, men også fair. Han slog kun, hvis man havde været fræk. Flemming Groth var en relativ ung lærer og var en karismatisk lærer til sport. Jeg havde Raskmark som klasselærer – meget statelig og fair.

I realen fik jeg Anders Larsen som klasselærer. Han var nok lidt kontroversiel, fordi han havde meget stærke meninger. P. G. Hansen var viceinspektør, da jeg startede i skolen, og jeg havde ham et par gange som vikar – bl. a. lørdag den 26. september 1964. P. G. Hansen slog i bordet, og det

Barndom og ungdom i Strandmarkskvarteret

Children - Osmonds

gav et ordentligt brag – Valby gasværket var i samme øjeblik sprunget i luften! P. G. Hansen indledte timerne med at lave skæg og ballade de første 5-7 minutter – derefter forventede han disciplin, men det var ikke alle, der kunne administrere det.

Ved siden af fodbold var rock-musik den store interesse hos drenge i Hvidovre i slutningen af 1960erne og i 1970erne. Jørn fik også relativt tidligt interesse for musik. ”Jeg gik til spil hos Jenny Ørking, der i

starten boede på Brostykkevej. Hun var medvirkende til, at vi var nogle stykker, der fandt sammen og i 1969/70 fik dannet rockgruppen ”Children”. At ”Children” blev et stort navn i Rockens verden, det vidner de mange sider, gruppen er omtalt på i Thomas Gjurups bog: ”Hvidovre-Rock, 1960-1980”. Efter et par forsøg med forskellige konstellationer endte vi med en konstellation bestående af Gerner Søndervang, der boede på Birke Allé, Finn Kollerup, der boede på Koral-

Barndom og ungdom i Strandmarkskvarteret

vej samt min bror, John og mig selv. I Gerners forældres hus var der en stor kælder, et superøvelokale de første mange år. Vi øvede mange gange om ugen og var meget ambitiøse.

Finn spillede guitar, John bas og jeg elorgel. Vi sang alle fire, og vi var alle med til at skrive musik og tekst til vores numre. Gerner, der var gruppens trommeslager, trak sig efter nogle år. Herefter havde vi et par trommeslagere i forholdsvis korte perioder før Leif Helberg, som også kom fra Hvidovre, kom med. Senere fik vi fat i Jens Sørensen, der var gruppens trommeslager, indtil vi stoppede.

Gruppen skulle have et navn, og vi var blevet "døbt" "Highway Child", men det var for besværligt et navn. "Children" kunne alle udtale og vide, hvad betød og stod for.

Vi spillede rundt om i hele Danmark, til skoleballer, i ungdomsklubber, på Bakken, i Tivoli, til halballer og byfester og på restaurationer. Da vi havde flest "jobs", nåede vi vel op på ca. 200 om året.

6 singleplader og 1 LP blev det til, og den største succes var "Billy Boy", der opnåede en

uge på Top10. Det største i gruppens historie var vel, da vi 1975 var "opvarmning" til "The Osmonds" ved deres koncerter i København og Göteborg med et publikum på ca. 13.000.

I 1970erne fik rockgrupper sponsorer og skulle have en fanclub. Det var også tilfældet for "Children".

Vi havde aftaler om tøj med 2-3 tøjfirmaer, og vi signerede plader og gav koncert et par gange hos "Bjørns Radio" på Hvidovrevej 137. PEPSI sponsorerede nogle kasse Pepsier, når vi var ude at spille, ligesom de trykte postkort, vi kunne dele ud, med et billede af gruppen på.

Efter meget omtale i forskellige popblade kom der også en fanclub, der på et tidspunkt var oppe på et par tusinde. Det var et stort arbejde at passe fanclubben, og vi fik hjælp af et par piger til arbejdet med udsendelse af fanblad, girokort mv.

Da gruppen startede var vi en slags husorkester i Hvidovre Roklub og spillede ved roklubens mange fester. Senere blev vi husorkester i det gamle Danalund Ungdomshus på Køgevej. Da Danalund flyttede til Bavnevej flyttede vi med, og

Barndom og ungdom i Strandmarkskvarteret

Finn Kollerup blev ansat dernede. Jeg selv fik fritidsjob i det "gamle" Danalund, der nu kom til at hedde Køgevejens Ungdomshus. Her underviste jeg i guitar og passede diskoteket, når der var diskoaftener. "Children" stoppede i 1981/82, og Finn Kollerup samt Jens Sørensen er desværre begge døde alt for tidligt.

Efter i 1975 at være flyttet fra Hvidovre har jeg udover kontakten til min mor fulgt med i, hvad der sker. Jeg følger stadig med i HIFs kampe. Den første klub, jeg kigger på, når jeg skal

se resultater, er Hvidovre. I slutningen af 1970erne skrev jeg musikanmeldelser og lavede interviews med kendte sportsfolk i Hvidovre til brug i "Lokalavisen for Valby og Hvidovre", som i nogle år var konkurrerende lokalavis til Hvidovre Avis.

Også i mit arbejde med boligrådgivning i Realkredit Danmark og i Danske Bank har jeg haft med Hvidovre at gøre. Jeg oplever, at en del mennesker stadig ikke rigtig kender Hvidovre, selvom Hvidovre ligger centralt og tæt på byen.

hvidovre@home.dk
Ejendomsmægler M.D.E. Cand. jur.
MAX MARDORF
Hvidovrevej 406 • 2650 Hvidovre
Telefon 36 77 18 28
(Overfor Hvidovre Sportsstadion)

home

vi vil være din foretrukne ejendomsmægler

**FÅ EN GRATIS
SALGSVURDERING**

Det er os, der er kendt for det hurtige og effektive salg

Sønderkærskolen 1924-2012

Af Ole Asbjørn Petersen

Ved Sønderkærskolens 70 års fødselsdag i 1994 udtalte skolens daværende skoleinspektør, Ole Asbjørn Petersen, nedenstående:

skoler – og den 3. af de skoler, der overhovedet har været i kommunen. De to tidligere er begge bevaret og fungerer henholdsvis som aktivt tilholdssted for Hvidovre Lokalhistori-

Rejsesilde på Kettevejskolens første del, 1923 Foto: Forstadmuseet

”Man siger : ”Kært barn har mange navne”. Det gælder også denne skole. Først hed den ”Hvidovre kommuneskole”, så ”Kettevejsskolen” og endelig ”Sønderkærskolen”.

Sønderkærskolen er den ældste af Hvidovre kommunes 11

skole Selskab (Rytterskolen ved Hvidovre Kirke) og som byret og politikontor (det gamle kommunekontor ved Bytøften/Hvidovregade).

Sønderkærskolen blev taget i brug i 1924 og har gennem 70

Sønderkærskolen 1924-2012

Af Ole Asbjørn Petersen

år været rammen om adskillige tusinde skoleelevers hverdag. Fra at være en landkommune med 700 indbyggere er Hvidovre vokset til en forstadskommune med ca.

50.000 indbyggere, hvad der selvsagt også har betydet ændringer i skolens indhold og bygninger.

Folkeskoleområdet er fra en tidligere sund økonomisk situation blevet ramt af økonomiske stramninger, der må give anledning til panderynken, og ressourcer er overført til andre områder, der har trængt sig på. Det stiller store krav om tilpasning, og forældrekræfterne har ved sådanne lejligheder givet skolen en enestående opbakning.

Solidt placeret i kommunen og lokalområdet med en engageret forældre- og medarbejderkreds, med stigende elevtal og med udsigten til bygningsmæssige renoveringer, vil jeg udtrykke håbet om, at Sønderkærskolen også ved 100 års jubilæet i 2024 vil være kendetegnet af den positive samarbejdsånd, der er fundamentet for tilpasning og udvikling”.

Det kom ikke til at gå som øn-

sket, for i 2012 blev Enghøjskolen og Sønderkærskolen besluttet nedlagt.

I denne artikel vil det ikke være muligt at komme med en samlet fremstilling af skolens historie, men der er lagt vægt på at skildre nogle af de sider i skolens liv, der har været med til at definere skolen lige fra dens start. Med tilladelse fra lederen af Forstadsmuseet, Poul Sverrild, kan man læse om skolens start frem til 1934, hvor Strandmarksskolen blev kommunens anden skole.

Den sidste Hvidovre Skole – Kettevejsskolen/Sønderkærskolen

Den første skole i Hvidovre, Rytterskolen, fungerede som skole i 180 år, 1772 til 1902. Den anden skole, Hvidovre Skole i Hvidovregade holdt i 22 år til 1924. Den tredje skole, Hvidovre Skole på hjørnet af Hvidovrevej og Kettegård Allé, har indtil nu holdt i 70 år, selv om den kun fik lov til at hedde Hvidovre Skole i omkring 10 år.

Sønderkærskolen 1924-2012

Af Ole Asbjørn Petersen

Der er lang vej fra den skole, der stod færdig som Hvidovre Skole i 1927 til den Sønderkærskole, som nu fejrer sit 70 års jubilæum. Dels er skolen udvidet og ombygget i adskillige omgange, hvad der har været godt, og dels har skolen som bekendt måttet skifte navn – og det ikke færre end to gange, hvad der måske har været godt.

De følgende linier fortæller lidt om skolens baggrund og om de første år, hvor den var hele Hvidovres Skole.

Den nye Hvidovre Skole

Omkring 1919 fik det konservative dominerede Hvidovre Sogneråd en henstilling fra skoledirektionen for Sokkelund Herred om at udvide skolen i Hvidovregade, så den fik reel plads til de børn, der var skolesøgende i Hvidovre. Da skolen i Hvidovregade blev taget i brug i 1902, var der 55 elever i skolen, fordelt på to klasser, og det sidste år, 1923, den fungerede, talte den 195 elever fordelt på 5 klasser. Det stærkt konservative sognerådsflertal havde ikke travlt med at efterkomme henstillingen fra skoledirektionen, og da

sognerådet netop da kom i strid med både amtsråd, skoledirektion og indenrigsministerium omkring de ulovligt boende i sommerhusene, så havde det ikke voldsom lyst til at bygge en skole, som ville komme de ulovligt boende til gavn.

Men uanset modviljen mod udgifter forårsaget af sommerhusbeboernes børn, blev det nødvendigt at opføre en ny skole. Sognerådet købte i 1922/23 en parcel af Spurvegården på hjørnet af Mellemdigevej (Hvidovrevej) og Kettevej.

Her rejste den moderne skolebygning sig i løbet af 1923/24 på den bare mark. Bygningens arkitektur signalerede en ny tids komme. Selv om en egentlig bymæssig udvikling knap var begyndt, var det éntydigt en byskole, der blev bygget. Med sine tre en halv etage og kompakte bygningsklump var Hvidovre Kommuneskole kommunens højeste og største bygning. Der fandtes i forvejen blot to etageejendomme i Hvidovre – henholdsvis Hvidovregade og på den senere Landlystvej. De var bygget til beboelsesformål og var på to en halv etage.

Sønderkærskolen 1924-2012

Af Ole Asbjørn Petersen

Førstelæreren på den gamle Hvidovre Skole, senere overlærer Claus Petersen fulgte nøje byggeriet af den nye skole, som han skulle komme til at

bejdes ikke i dag” vidner om hans engagement i sagen og muligvis om hans politiske holdning.

Sønderkærskolen åbner i 1924 - Foto: Forstadsmuseet

stå i spidsen for i 17 år. Han førte omhyggeligt byggedagbog og tog enkelte billeder af byggeriet, som han næsten betragtede som sit eget. Med embedsboligen i den lave sydfløj, var det i praksis hans hus.

Claus Petersens person kommer ikke meget til syne i dagbogen, men en lakonisk indførsel d. 1. maj 1924 ”Der ar-

Vækst og udbygning

Antallet af skolesøgende børn i Hvidovre eksploderede lige omkring den nye skoles start. I december 1924 havde man 9 klasser mod blot 5 året før, og antallet af elever var vokset fra 195 til 340. Det var den politiske udvikling, hvor undervisningsministeriet nu tvang

Sønderkærskolen 1924-2012

Af Ole Asbjørn Petersen

kommunen til at indskrive alle børnene fra de ulovlig boliger i Hvidovre i skolen, som helt ændrede forudsætningerne for skolebyggeriet. Med en så uforudseelig skolepolitisk udbygning var planlægning helt umulig, så knap stod skolebygningen færdig, før man måtte planlægge den næste etape,

tallet af klasser med 100% til 18, og elevtallet med godt 90% til 652. Den 30. april 1927 kunne Claus Petersen fortælle om indvielsen af skolens anden etape: ”I dag indvielse af den fuldt færdige skole kl. 3 ...

Derefter fællesbord for en snævrere kreds, ved bordet

Hvidovrevej, Sønderkærskolen H.F. Rosenhøj 1953 Foto: Forstadsmuseum

der stod færdig i 1926. Den udgjorde en fordobling af skolekapaciteten, og nu stod skolen færdig med den facade mod Hvidovrevej, som ses i dag.

I løbet af de bare to år fra første til anden etape voksede an-

herskede en festlig stemning med en mængde taler. Bordet hævdes kl. ca. 8, og Hvidovre Kommuneskole havde i sin endelige form fået sin festlige indvielse”.

At det ikke var skolens endelige form, var naturligvis svært

Sønderkærskolen 1924-2012

Af Ole Asbjørn Petersen

at forudse i 1927.

Med gennemførelsen af anden etape tog man også hånd om hygiejnen i kommunen med indrettelsen af en folkebadeanstalt i kælderen, hvor det blev muligt at få et ugentligt bad. Befolkningsudviklingen fortsatte sin uhæmmede vækst de følgende år, så elevtallet rundede 1.100 i løbet af yderligere seks år.

Ånden i skolen var klart profileret af overlærer Petersen, som i korthed skildrede dens arbejdsform og pædagogik: ”Børnene skal lære noget – de skal lære så meget, som det er muligt at give dem, men hovedvægten skal ligge på dansk, regning og skrivning, og i disse fag skal eleverne virkelig yde, hvad de formår. Gennemført streng orden er nødvendig, og der tolereres ingen efterladenhed. Fra timens begyndelse må børnene arbejde 100 %. Arbejdets sværhedsgrad må ligge i overkanten af hvad, der i almindelighed forlanges, hvilket vil medføre en del koncentreret hjemmearbejde, men til gengæld give eleverne et ekstra plus, der vil sætte dem i stand til at hævde sig, hvor de så end kommer hen. Disciplinspørgs-

målet vil derved løse sig af sig selv, da eleverne ikke får nogen tid til uopmærksomhed”.

Det var klar tale om krav og forventninger, og det medførte den pudsighed, at tilflyttede børn fra København rutinemæssigt blev flyttet et klassetrin ned, når de startede i Hvidovre Skole. Det var en skoleånd, som lærerne formidlede videre. En lærer, der blev ansat i 1933, erindrere: ”Efter hvert frikvarter hentede hver lærer sin klasse nede i gården. Man stillede op på række, når klokken ringede ind, og når man så kom op på gangen, stod man også opstillet uden for klassen for at skaffe ro, inden man gik ind. Det var en uskreven regel, at børnene i 1. klasse skulle kunne læse til jul. Og for lærerne var det jo et mål, man burde nå, ellers syntes man ikke, at man var en god lærer”.

Der blev utvivlsomt lært meget, og elever fra Hvidovre Kommuneskole havde et godt ry, men der var også omkostninger hos de mindre skoletilpassede: ”Mange år efter jeg havde forladt skolen, havde jeg stadig et vist had til skolelærere. Man vidste jo ikke andet

Sønderkærskolen 1924-2012

Af Ole Asbjørn Petersen

dengang, og vi er jo ikke døde af de flade øretæver, vi fik”.

De tilsynsførendes tilfredshed med virksomheden på Hvidovre Kommuneskole får det sidste ord ved slutningen af den periode, hvor skolen havde monopol på folkeskoleundervisning i Hvidovre kommune:

” 1933, 29. marts visiterede jeg Hvidovre Skole og overværede undervisningen i 10 forskellige klasser i en række fag. Jeg har indtrykket af, at der arbejdes med dygtighed og stor iver, og at standpunktet svarer dertil.

J. Schepelern”.

1934 var året, hvor den senere Sønderkærskole mistede sin status som Hvidovres eneste skole med opførelsen af Strandmarksskolen, og så var det slut med at hedde Hvidovre Skole.

Siden kom yderligere 9 skoler, så der frem til 2012 var 11 kommuneskoler.

Sønderkærskolen har gennem årene været præget af et godt forældresamarbejde. Efter at have haft en aktiv forældrereformering blev der med den nye

skolestyrelseslov i 1970 oprettet skolenævn. Skolenævnets første formand, Wilhelm Rieck, mindedes det første møde med lærerpersonalet. ” Vi havde inviteret til et stykke smørbrød på læreværelset med en baggrund i ” Her er vi – hvad kan I bruge os til?”

Nedstirret tilstrækkelig længe af en tavs forsamling, der spekulerede på, hvorfor de nu skulle have os rendende, lykkedes det Sindberg Jacobsen, skolens daværende inspektør, at redde aftenen ved at holde et aldeles glimrende foredrag om den nye skolestyrelseslov..

Vi lærte også hurtigt at bruge ”Pige træd varsomt” metoden, men samtidig opdagede vi jo også, at her var et antal glimrende pædagoger, både ældre og yngre, der kunne deres metier, og som levede og åndede for børnene.

Den første skepsis blev afløst af et godt samarbejde, og gennem 24 år blev der afholdt nytårssammenkomster med ledelse og lærerrepræsentanter. I de spændende år 1983-1985 var skolenævnet primus motor i kampen for at bevare skolen. Skolenævnets formand, Doris

Sønderkærskolen 1924-2012

Af Ole Asbjørn Petersen

Laugesen, var utrættelig i kampen og forstod at engagere hele forældrekredsen. Som bekendt overlevede skolen, og lærernes respekt for forældre-

Det lykkedes ikke, men forældrenes indsats i og for skolen gennem de mange år er ros-værdig og imponerende.

Sønderkærskolen set fra syd 1955 Foto: Forstadsmuseet

nes indsats var stor.

Senere afløstes skolenævnet af en ny lovs bestemmelser, og der blev i 1989 indført skolebestyrelser. Officielt drejede det sig om øget decentralisering, selvforvaltning og større brugerindflydelse. Eva Sørensen var de første år formand for skolebestyrelsen og fortsatte det gode samarbejde med lærere og ledelse. Et godt samarbejde, der af kommende formænd er videreført til skolens nedlæggelse i 2012, hvor formanden, Thomas Ulrich og bestyrelsen kæmpede en flot kamp for skolens bevarelse.

Det væsentlige i skolens arbejde er naturligvis det daglige møde mellem elever og lærere. Her skal fagene være med til at skabe fundamentet for elevernes senere virke. Gymnastik og specielt fodbold har haft stor betydning for mange. Lærere i gymnastik med speciel interesse for fodbold har gjort, at Sønderkærskolen og Hvidovre kommune kom på landkortet. I Ekstra Bladets årligt tilbagevendende landsturnering for skolefodbold har Sønderkærskolen sat sit præg. En af skolens lærere, Flemming Palle- sen, skrev i skolens 75 års jubi-

Sønderkærskolen 1924-2012

Af Ole Asbjørn Petersen

læumsskrift i 1999 om fodbold og Sønderkærskolen. Med til-ladelse bringes følgende i ud-
drag:

Sønderkærskolen. Ny Fløj bygget i 1949. Foto: Forstadsmuseet

”Og nu vi er ved fodbold...-
....Vor kære gamle skole er nemlig blandt de aller-
bedste her i landet, når det gælder fodbold. Nu kan man mene om fodbold, hvad man vil, og det er der mange, der gør, men et faktum er det, at de fleste af vore elever dyrker eller har dyrket det ædle spil, flere lærere forsøger sig, adskillige forældre ses humpen-

de rundt med små eller store skader. Forældremøder og skole-/hjem samtaler planlægges først, når datoerne for Danmarks landskampe eller Champions League- kampe kendes. Derfor bør fodbold også nævnes i dette skrift, da det har så fremtrædende en plads i vor hverdag.

Hvad ville eksempelvis Ekstra Bladets fodboldturnering have været uden Sønderkærskolen. Tre gange har vi været i finalen, nemlig i 1973, i 1977 og senest i 1997. Den 10. november 1997 indtog vi parken. Hele skolen, mange forældre og andet godtfolk gav os en opbakning, der bogstaveligt talt var guld værd. 2-0 blev sejren på, et resultat som alle var glade for (undtaget dog Rosenlundskolen). Kampen blev transmitteret live i TV. I skrivende stund har vi igen en samling spillere, som vi med lidt held kan nå langt med. Det er mit håb, at vi i næste festskrift kan melde om endnu flere succes´ er på det grønne tæppe. Der hersker i mit sind ingen tvivl om, at der i mange tilfælde kan være en overførselsværdi mellem sportslig succes og faglig ditto. Det er

Sønderkærskolen 1924-2012

Af Ole Asbjørn Petersen

derfor sikkert, at vi også i de kommende år vil have sport - og fodbold – på programmet som en del af vore tiende klassers projekter”.

Også i 1999 vandt vi turneringen. Gennem årene har mange af de store spillere i HIF, Brøndby og landsholdet været med på skoleholdet. For blot at nævne nogle: Jørgen Jacobsen, Steen Ziegler, Birger Petersen, Danny Olsen, Thomas Kahlenberg og Michael Krohn-Dehli.

Det sidste indblik i Sønderkærskolens historie drejer sig om elever, der har gået på skolen.

I 1968 lykkedes det for det daværende elevråd at oprette en forening for tidligere og nuværende elever. Fra foreningens start kan berettes:

” På stiftelsesaftenen for ”Sønderkærs Minde” var der rundvisning på skolen, så man kunne se de forandringer, der havde været samt fremvisning af film fra skolens gamle dage, hvor skolen var omgivet af marker. Underholdningen bestod af skolens orkester med Poul Schønnemann som diri-

gent. Der blev spillet hyggemusik og musik på bånd.

Tilmelding til aftenen skulle ske pr. brevkort til Sønderkærskolen, og prisen for hele arrangementet samt et medlemskort gældende for et helt år, var kr. 5,00. Med i prisen fik man på aftenen også en pølse med brød, en øl eller sodavand.

Sådan er det ikke mere. Den årlige afholdelse af Sønderkærs Minde har med tiden ændret karakter. Nu holdes der fest i skolens store aula, og det er kun for gamle elever fra skolen. Festerne har de sidste mange år været med spisning, musik og dans, og der er god mulighed for at få en sludder med gamle klassekammerater og lærere. Mange klasser benytter endda Sønderkærs Minde som en god anledning til at mødes igen. Det er skolens gamle elever, som nu står for arrangementerne. Der er 12-14 gamle elever i festkomiteen, og de lægger hvert år et stort arbejde i at gennemføre Sønderkærs Minde”.

Sammen med en af skolens lærere, John Nielsen, står en af de større klasser for den ku-

Sønderkærskolen 1924-2012

Af Ole Asbjørn Petersen

linariske del af arrangementet. Altid meget flot med udsolgt hus hver gang.

For skolen har det været godt at vide, at så mange tidligere elever med glæde møder op på den gamle skole.

I artiklen er der beskrevet flere forhold, som har været en del af Sønderkærskolens image. I 2012 besluttede et flertal i kommunalbestyrelsen, at sko-

len skulle nedlægges, og eleverne overføres til Gungehus-skolen. Debatten var hed og er tidligere omtalt i vores medlemsblad i nr. 4 2012 ("Intermezzo i Sønderkærskolens historie").

Et kapitel i Hvidovre skolehistorie er afsluttet, Sønderkærskolen er nedlagt efter 88 års virke; en skole med stolte traditioner, som man kan håbe, at andre kan bygge videre på.

Navne, mærkedage og jubilæer i 1976

Af Jens Frederik Jørgensen - Uddrag fra Hvidovre Avis 1976

Navnestof:

Verner Villegaard Jensen, ny præst ved Strandmarkskirken.

Thomas Dalby ny skoledirektør efter Arne Andersen

Fhv. skoleinspektør Henry Aabo, Avedøre Skole omkommer ved en trafikulykke.

Viceborgmester Sven Christensen og fru Inge har i august sølvbryllup. Han fylder 50 år i december.

Viceborgmester Jørgen Gram dør pludseligt i september, 56 år gammel.

Erik Holm bliver ny viceborgmester. Jonna Gram-Hansen træder ind i kommunalbestyrelsen

Efter godt et år som løsgængere melder Poul Heick sig igen ind i Fremskridtspartiet og Niels Juel Kressner sig ind i "De konservative".

Fra sportens verden:

Ved OL I Montreal - 17.7 til 1.8 - deltager fra Hvidovre: cykelrytteren Ivar Jacobsen, sejleren Jørgen Lindhardtsen og silhuetskytten

Navne, mærkedage og jubilæer i 1976

Af Jens Frederik Jørgensen - Uddrag fra Hvidovre Avis 1976

Kell Runland. Karl Eilersen, Hvidovre Atletik Klub er holdleder – chef de mission – for de danske deltagere. Viceskoledirektør Børge Kaas-Andersen er dommer ved rosport-konkurrencerne. Poul Rickard Høj Jensen, der stammer fra Hvidovre, vinder guld i Solingklassen.

Doris Nellemann- Hansen, formand for Hvidovre Tennisklub får årets idrætspris.

Nye løbebaner i rødt kunststof indvies på Stadion.

Tommy Stjerne Hansens hold vinder international curlingturnering i Hvidovre og baner derved vejen for, at curling kan optages i Danmarks Idrætsforbund.

Skodshoved Foto: Bengt Lynggaard Nielsen

Navne, mærkedage og jubilæer i 1976

Af Jens Frederik Jørgensen - Uddrag fra Hvidovre Avis 1976

Grundsten, indvielser og nyt i Hvidovre:

Dronning Margrethe indvier i marts Hvidovre Hospital.

Grundstenen nedlægges til nyt plejehjem – Søvangsgården.

Aagaards Møbler åbner i nybyggede lokaler, Gammel Køge Landevej 272.

Ny BP-station åbner, hvor Frihedskroen og apoteket lå indtil 1974.

Knud Larsen byder velkommen i større byggecenter, Gammel Køge Landevej 517-527.

Nyt plejehjem indvies i Avedøre – Danske Handelsrejsendes Plejehjem.

Kommunen køber Marianelund kro til ny feriekoloni.

Udvidet samarbejde mellem skolevæsenet, socialsektoren og politiet – SSP - begynder.

Pædagogisk Central starter sin virksomhed.

Kælkebakken i Kystagerparken påbegyndes.

Grundstenen nedlægges til Avedøre Kirke.

Byggeriet af Frydenhøjparken begynder.

Indflytning i lejlighederne i Store Hus.

Winnie og Jørgen Henriksen åbner deres tøjbutik, ”Max og Maxine”.

Rejsegilde på det ny Skødshoved.

Jubilæer:

Lejerforeningen i Spurvegården – 25 år.

Hvidovre Isstadion – 10 år.

Boldklubben Rosenhøj – 10 år.

Hvidovre Husmoderforening – 25 år.

Hvidovre Roklub – 25 år.

Hvidovre Fugleskydningsselskab – 25 år.

FDF/FPF – 30 år.

DUIs Tambourkorps – 20 år.

Avedøre Skole – 20 år.

Grundejerforeningen Ketilstorp – 50 år.

Navne, mærkedage og jubilæer i 1976

Af Jens Frederik Jørgensen - Uddrag fra Hvidovre Avis 1976

Fest i Hvidovre:

Fransk uge 17.- 22. maj. Hvidovres forretninger bakker op med 7 siders annoncer i Hvidovre Avis. Birte Kjær optræder for første gang i den kommune, hvor hun er bosat.

Byfest 10., 11. og 12.9 –

”Hvidovre 75 år efter”.

5.11. er der 4 timers gallaaften i Medborgerhuset til støtte for ”Flygtning 76”. Aldrig i Hvidovres historie har så mange kendte og dygtige kunstnere stået på scenen samme aften i Hvidovre.

Til fordel for
Flygtning76
Gallaaften

Fredag den 5. november kl.20
Medborgerhuset
Hvidovrevej 280

Rilleticket 2 kr., 40,- med billet og
medborgerhuset fra den 22.10., eller
bestilles på tlf.: 51-79 02 22.

Medvirkende:
Ernst-Hugo Järegård
Paul Hagen
Lone Hertz
Kjeld Ingriisch
Palle Kibsgaard
Flemming Krøll
Jesper Langberg
Georges Marinos
Preben Neergaard
Ghita Norby
Michala Petri
Truxa
Marguerite Viby
Susse Wold
Ivan Leths orkester

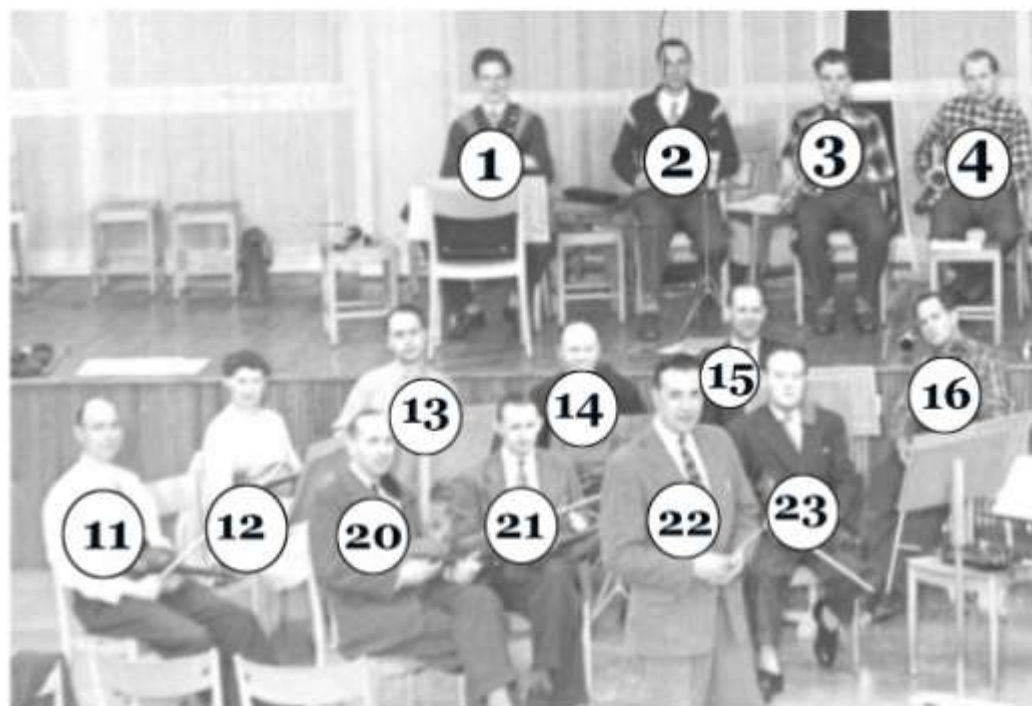
Arr.: Hvidovre lokalkomité

Hvidovre Stud

Af Benny Riisager

I december måned fik jeg af Inge Toftlund et billede af Hvidovre Studieorkesteret. Orkestret blev stiftet i 1955, måske allerede i 1954. Hvidovre Studieorkesteret

Kan bladets læsere hjælpe med flere navne på musikerne (beris@hotmail.com, tlf: 61269261) eller Jens Frederik Jø

1 -

2 - Christian Jensen

3 -

4 -

5 -

6 -

7 - Josef Nyborg

8 -

9 -

10 -

11 - Egon Jensen

12 - Fru Bjerg

13 - Jørgen O

14 -

15 -

Studieorkester

Studieorkester. Billedet er taget i Holmegårdsskolens aula, hvor orkestret øvede. Billedet er var forløber for Hvidovre Brass Band .

På billedet eller med oplysninger om orkestret hører jeg
jensfrj@gmail.com), tlf: 24230595) gerne herom.

16 - Svend Christensen	21 -
17 -	22 - Carl Chr. Toftlund
18 - Kunstmaleren	23 -
19 - Thomas Baden	24 -
20 - Verner Alsvold	25 -

Carl Chr. Toftlund (1924-2011) - stifter af Hvidovre Studieorkeste

Af Jens Frederik Jørgensen

Carl Chr. Toftlund

Carl Chr. Toftlund var orkestrets stifter og første dirigent/kapelmester.
(Se side 24)

Fra 1968 til 1993 var Toftlund leder af Lyngby-Taarbæk Musikskole.

Toftlund var arrangør for mange orkestre, bl.a. Sjællands Politiorkester og Københavns Jernbaneorkestre, ligesom han i 1955 udgav bogen "Elementær musiklære".

Carl. Chr. og Inge Toftlund har boet i Hvidovre fra 1955.

Årsmøde Dansk Lokalhistorisk Forening på Dalum Landbrugsskole.

Af Gitte Jakobsen

Fra Hvidovre Lokalhistoriske Selskab deltog Ole Asbjørn Petersen og Gitte Jakobsen Åse Windeballe, formand for foreningen og Helge Torm,

bugt, ligger der et hus så smukt” og tog det som udgangspunkt til at tale om fredning og bevaring .
Lørdag formiddag var der bus-

Udflugt til idylliske Viby med 11 fredede firlængede gårde

Foto: Ole Asbjørn Petersen

kursusansvarlig bød velkommen i den smukke gamle Høresal fra 1902. Årsmødet blev indledt med en sang fra Højskolesangbogen. Første foredrag drejede sig om, hvorfor man skal bevare det gamle skidt, og Helge Torm startede sit foredrag med : ”Hist hvor vejen slår en

tur på Nordøstfyn med Ellen Warring, museumsinspektør, hvor vi var på Hverringe Centrum for Restaurering, den smukke landsby Viby med flere fredede gårde og en gåtur ved Lillestrand i Kerteminde. Eftermiddagen bød på foredrag ved Ellen Warring om kulturmiljøer, og indlæg fra 3

Årsmøde Dansk Lokalhistorisk Forening på Dalum Landbrugsskole.

Af Gitte Jakobsen

lokalforeninger om arbejdet i DLF.

Ved generalforsamlingen blev de 3 bestyrelsesmedlemmer genvalgt, ligesom suppleanterne.

Efter middagen foredrag ved Erik Christensen fra Nordjyllands Kystmuseum med udgangspunkt i Frederikshavn og Skagen.

Søndag: Foredrag ved Torben Lindegaard Jensen, Foreningen Stråtag, Odense, om bevaringsarbejdet på græsrodsniveau. Foredraget var ledsaget af et rigt billedmateriale, som førte os rundt i landet. Et af udgangspunkterne var, at kirkerne, stationsbygningerne, forsamlingshusene og andelsmejerierne er vigtige dele af Danmarks historie.

Foredrag ved Kenn Tarbensen fra Rigsarkivet om Kilder til bygningshistorie. Han nævnte blandt andre:

- *[Danske billeder.dk](#)
- * [Arkiv.dk](#)
- *[Danmissions hjemmeside](#)
- *[Byggesagsarkiver](#)
- *[Bygningskommissionens forhandlingsprotokol](#)
- *[Skøde- og panteprotokollerne](#)
- *[Arbejderbevægelsens arkiv](#)
- *[Brandforsikringsprotokollerne](#)
- e *[Kreditforeningsarkiverne](#)

*[Rigsarkivets hjemmeside.](#)

*[aok.dk](#)

*[Danmarksetfraluftten.dk](#)

Han sluttede med at vise en tankstation fra det indre af Århus, og nævnte, at man også burde undersøge, hvor der havde været sådanne.

Et spændende årsmøde i historiske omgivelser med mange forskellige indslag fra hele landet vedrørende bygningsbevaring og fredning.

Greve Niels Juel Rewentlow viste rundt på Hverringe Centrum for Restaurering

Foto: Ole Asbjørn Petersen

Ritt om somre i kolonihave ved Rebæk Sø

Bog anmeldelse af Lisbeth Hollensen, Gitte Jakobsen og Jens Frederik Jørgensen

Når en landskendt personlighed i sine erindringer skriver om Hvidovre/Brøndby, så bibringer det nye oplysninger til lokalhistorien og bliver en del af lokalhistorien. Det er tilfældet med Ritt Bjerregaards erindringer: "RITT Erindringer", udgivet i 2015 på Politikens Forlag.

I bogens første tredjedel fortæller Ritt om sine forældre og deres baggrund, som var en del af det, hun fik med sig fra barndomshjemmet, og som var med til at skabe hendes livslange sociale og politiske engagement. Det er fortællingen om en far, der var børnehjemsbarn, en mor, der kom fra kummerlige forhold på landet og en mormor, som Ritt kom meget hos både som barn og ung.

Ritts tidligste år var opvækst i et fattigt hjem og i de barske tider under 2. verdenskrig, hvor familien boede i små og dårlige lejligheder på Vesterbro. Familielægen anbefalede derfor, at familien fik en kolonihave. Den købte forældrene af Ritts onkel Moppe.

Her dukker så pludselig Hvidovre og Brøndby frem af bogen.

Onkel Moppe havde i 1946 fået tilbudt en erstatningskolonihave ude ved Rebæk Sø som erstatning for den kolonihave, han havde haft, der hvor F. L. Smidth på Vigerslev Allé ligger i dag. Han syntes den nye kolonihave lå for langt væk for ham, og det gik heller ikke, at Ritt og hendes søskende var syge hele tiden.

"Kolonihaven forandrede vores liv", skriver Ritt Bjerregaard.

Ritt beskriver i erindringsbogen side 102- 105 kolonihaven:

Den nye kolonihave var ikke meget andet end et stykke jord, hvor der var plantet hæk hele vejen rundt om grunden. Liguster på de tre sider og tjørn på det, der blev betragtet som bagsiden. Kloakering var der ikke noget af, så der var lokum, men der var dog lagt vand ind.

Lige inden Moppe måtte af med den gamle kolonihave, havde mine forældre bestemt, at de skulle flytte det kirsebærtræ, som han havde stående der. Min far og min onkel Egon fik fat på en cykel med lad, og så fik de bugseret træet

Ritt om somre i kolonihave ved Rebæk Sø

Sådan så det ud, kolonihavehuset, som alle 5 kunne være i, og så var der ovenikøbet også plads til Ritts mormor. På billedet er Ritts mor og Ritts bror, Nels. Privatfoto. Bringes med tilladelse fra Politikens Forlag.

ud til os i kolonihaven. Det var svært at få det på plads. De gravede et stort hul, som vi vandede godt. Så væltede de træet ned, rettede det op og trådte omkring det. Vi måtte alle hjælpe til med både vand og med at trampe. Men så beundrede vi det også., og igenem årene voksede det godt til og gav hvert år masser af kirsebær. Det var Stevnsbær, dvs. et surkirsebær, men det gjorde nu ikke noget for mig. Hvis jeg kunne komme til det, spiste jeg også af kirsebærene. Det var ikke velset, for min mor skulle bruge dem til at sylte. Hun havde en af de gamle hol-

landske saltkrukker, og den blev altid fyldt med kirsebær. Så var der til sødsuppen om vinteren, og det var en af vores livretter. Kirsebærtræet var i mange år det vigtigste træ i haven.

Det gjaldt om hurtigt at få sat hus på, så vi kunne bo der, og det kom min fars sommerferie til at gå med. Sammen med onkel Egon, der var uddannet tømrer, gik han i gang. De købte nedrivningstømmer og fik brædder og vinduer fra Moppes gamle hus, som jo alligevel skulle rives ned.

Ritt om somre i kolonihave ved Rebæk Sø

Jordbær til middag om sommeren i kolonihaven var det bedste. Her er hele familien. Ritts far har brugt selvudløser for at tage billedet. Privatfoto.

Bringes med tilladelse fra Politikens Forlag.

Huset bestod af en stue, hvor vi kunne spise, men hvor der også var tre kurvestole og et lille sofabord. På den ene side af stuen var der et soveværelse med to køjesenge med tre etager i hver sin side. Dem havde de selv sat op og fundet billige madrasser til. Det betød, at min mormor også kunne komme derud og overnatte om sommeren. Der var kun lige én strimmel gulv, så vi kunne komme op og ned af køjesengene, og til den strimmel svarede et vindue med et gardin,

der kunne trækkes for. I den anden ende af stuen var der en dør ud til køkkenet. Der var ikke elektricitet, så al madlavning foregik på primusapparat, og det var ikke til at opbevare mad ret længe, så det var godt, at der var et marketenderi knyttet til haveforeningen, der hed Lyset. Døren ind i huset gik ind gennem køkkenet og ud til den lille terrasse, hvor vi sad og spiste.

Så snart huset var klar til at bo i, flyttede vi derud om somme-

Ritt om somre i kolonihave ved Rebæk Sø

Bog anmeldelse af Lisbeth Hollensen, Gitte Jakobsen og Jens Frederik Jørgensen

ren. Fra den første sommer, 1947, har jeg et fint billede af min mor, der sidder i en liggestol og nyder livet. Det var et rent eldorado for os børn. I haven havde vi tit vandkamp sammen med min far. Vi løb efter hinanden med spande og sprøjtede, det bedste vi havde lært.

Det var nogenlunde nemt at komme ned til Rebæk Sø. Den var dengang ikke spor dyrket,

men omgivet af tjørn, hylde, el og andre træer, der skyder op af sig selv ved en sø. Tjørnens bær, som vi kaldte kødbær, kunne vi godt gnave lidt af, når de var modne. Det var bedre end ingenting, og frugterne i vores egen have måtte vi ikke spise af uden at få lov.

Der var ikke anlagt stier fra vores havekoloni til søen. Vi lavede dem selv i løbet af sommeren, og det var tydeligt at se

Ritt havde ligesom sine kusiner cykler, de blev flittigt brugt. Ritt står i midten, Annie til venstre og Mette til højre. I kolonihaven var det godt at cykle, for der måtte ikke køre biler. Privatfoto. Bringes med tilladelse fra Politikens Forlag.

Ritt om somre i kolonihave ved Rebæk Sø

Bog anmeldelse af Lisbeth Hollensen, Gitte Jakobsen og Jens Frederik Jørgensen

på den dyrkede mark, som vi måtte over for at komme ned til søen. I den modsatte ende var der et lille område med sandstrand, hvor man kunne bade. Det husker jeg ikke, at vi nogensinde gjorde. For os var badning knyttet til havet, men der var andre mennesker fra Hvidovre, der brugte den lille strand.

I dag ligger søen i en fin park, og der intet tilbage af den vilde sø, der blev en del af min barndom.

Kapitel 5 hedder

”Kolonihaven”. Når man har læst det kapitel, er man ikke i tvivl om den store betydning barndommens somre i kolonihaven har haft for Ritt.

”Kolonihaven hjalp utrolig meget på vores helbred”. Som overborgmester prøvede Ritt, om det var muligt at udvide antallet af kolonihaver.

Kolonihave-kapitlet beskriver, hvorledes der blev dyrket grøntsager, bær og frugt. De mange bær cyklede moren ind med til lejligheden på Vesterbro. Her blev bærrerne syltet. ”Det var for besværligt med primussen i kolonihaven”.

Kapitlet er illustreret med mange billeder, der viser de glade børn samt deres niecer og nevøer om sommeren i kolonihaven. Vi har fået tilladelse til at bringe et par af billederne i denne artikel.

Ritt Bjerregaard har også medvirket i en TV-udsendelse på DR2 – ”Ritt Bjerregaard - tilbage til Vesterbro”. Her er hun ude ved Rebæk Sø sammen med sin niece, Annie, der bor på Arnold Nielsens Boulevard. Ritt peger over mod vestsiden af Rebæk Sø og siger, at det var derovre kolonihaven lå.

For at få svar på spørgsmålet om præcis, hvor det var, kolonihaven lå, måtte vi søge hjælp i Brøndby Kommunes byggesagsarkiv. Avedøre Havnevej var ikke anlagt endnu, og der hvor den nu ligger og vest for ind i Brøndby Kommune lå 5 kolonihaveforeninger, der blev etableret i 1945-46. ”Lyset” var en af dem. De andre foreninger hed ”Lindelund”, ”Frem”, ”Firkloveret” og ”Rosen”.

Byggesagsarkivet i Brøndby Kommune rummer 3 af foreningernes ansøgninger om at måtte etablere bygninger til brug for marketenderier. Ha-

Ritt om somre i kolonihave ved Rebæk Sø

Bog anmeldelse af Lisbeth Hollensen, Gitte Jakobsen og Jens Frederik Jørgensen

veforeningen ”Lyset” fik 23.
april 1946 byggetilladelse til et

Byggeriet blev tilsyneladende

Kilde: Brøndby Kommune – flyfoto 1958.

Brøndbyøster landsby i midten. Mod højre kolonihaveområdet med ”Lyset”. Det hvide felt er ”Lysets” festplads. I højre side, lidt over midten Rebæk Sø. Øverst højre hjørne ligger Damhussøen. Bemærk, at Rebæk Søpark-bebyggelsen endnu ikke er opført.

marketenderi på haveforeningens festplads under forudsætning af, at der også opførtes nødtørftsrum fælles for hele haveforeningen. Tegningerne til bygningerne på ”Lysets” festplads blev udarbejdet af arkitekt E. Meyer-Lassen¹.

ikke gennemført. 19. januar 1948 søgte haveforeningens formand om at måtte opstille en barak, købt af Flygtninge Administrationen på Kløvermarken, som marketenderi. Der afholdtes møde med sognerådsformanden for Brønd-

¹ Arkitekt E. Meyer-Lassen købte 1.5.1951 et sommerhus på Høgevej 48 (Idrætsvej 59) i Hvidovre. I 1956/57 byggede han som familiens helårsbolig - et eenfamiliehus med statslån - på grunden og bibeholdt sommerhuset til arkiv mv. E. Meyer-Lassen var fra 1976 til sin død i 2001 medlem af legatstyrelsen for Hvidovre Tekniske Skoles Fond.

Ritt om somre i kolonihave ved Rebæk Sø

Bog anmeldelse af Lisbeth Hollensen, Gitte Jakobsen og Jens Frederik Jørgensen

byernes Kommune (J. Gudmand-Høyer), der ikke ville give mundtlig forhåndstilladelse, da der manglede tegninger for opstilling af barakken. Når disse tegninger var fremsendt, lovede sognerådshovedmanden, at sagen ville blive behandlet hurtigst muligt.

Hvad der herefter skete i sagen, vides ikke, da byggesagen stopper her.

De 5 kolonihaveforeninger blev nedlagt i 1969. Der blev bygget boliger i området med vejnavnet "Ved Lindelund".

Et luftfoto fra 1958 viser kolonihaveområdet vest for Rebæk Sø. Øverst ligger "Lindelund" med adresse på Hædersdalvej, der forløb gennem både Hvidovre og Brøndbyernes Kommuner. "Lysets" festplads er det tydelige hvide område i midten af kolonihaveområdet.

Tak til Ritt Bjerregaard, fordi

hun med sine erindringer har føjet et kapitel mere til Hvidovres og Brøndbys lokalhistorie. Et kapitel om kolonihaverenes store betydning for brokvarternes befolkning i 1940'erne og frem til slutningen af 1960'erne. Uden Ritts

"Lyset" - se billedtekst på forrige side

erindringer ville det måske være gået i glemmebogen, at der vest for Rebæk Sø har ligget kolonihaver.

God fornøjelse med at læse hele Ritt Bjerregaard erindringsbog.

Ritt Bjerregaard fortæller også i erindringerne, at faren arbejdede på en radiokassefabrik i Hvidovre. Ritt kunne fra kolonihaven cykle op og aflevere madpakken til ham.

Kan nogen af læserne hjælpe med at lokalisere og fortælle om radiokassefabrikken?

Hvidovre i 1800-tallet

Anmeldelse af Jens Frederik Jørgensen

*Museumschef Poul Sverrild
Foto: Forstadsmuseet*

Poul Sverrild holdt 11. april 2016 foredrag om mennesker, politik, penge og først og fremmest om den lokalitet, der er omdrejningspunktet for det hele, Hvidovre.

Foredraget byggede på et af kapitlerne i det forskningsprojekt, som Poul nu har afsluttet, og som han skal forsvare ca. 1.10 i år.

Forskningsprojektets indhold og resultater skal kunne forklares for en interesseret udenforstående i løbet af den tid, det tager at køre op i en elevator sammen med pågældende person, beregnet til maksimalt 30 sekunder. En første udgave af denne såkaldte "elevatortale", sluttede Poul sit foredrag af med.

"Grundlæggende handler det om at forstå og identificere nogle nøglepunkter, hvor Hvidovres skæbne bliver drejet lidt mere end til andre tider. Det handler om at kaste lys over ukendte ting i vores almindelige historie, da det altid har været det særlige i Hvidovres historie, vi har bygget på. Museets rolle er at give stemme til det almindelige - mere end til det særlige". Forud for elevatortalen havde de mere end 60 tilhørere fået 1½ times foredrag om Hvidovres udvikling op til ca. år 1900.

Det er ikke muligt at referere alt det, Poul fortalte os, så jeg har måttet vælge til og fra i denne anmeldelse.

Vestegnen blev længe betragtet som historieløst område.

Hvidovre i 1800-tallet

Anmeldelse af Jens Frederik Jørgensen

Kort over Kjøbenhavns amt 1766

Det var ukendt land, som ingen skrev om i det 19. århundrede. På landkort fra den tid ser man selv skovstier i de kongelige skove nord for København tegnet ind. Vestegnen var fladt landbrugsjord, hvor enkelte landsbyer ses på kortet.

Historieskriverne havde manglende kendskab til Vestegnen og dermed til Hvidovre. De, der boede her, kendte godt til det liv, der blev levet eller var levet - vidste godt, hvad der var hændt på egnen, men de var ikke historieskrivende.

Hvidovre i 1800-tallet

Anmeldelse af Jens Frederik Jørgensen

Gårde handlet ud af den opr. befolkning 1777-1815

Gårde handlet ud af den opr. befolkning 1816-1880

Gårde handlet ud af den opr. befolkning 1881-1928

Gårde handlet ud af den opr. befolkning 1929-1960

Kort over gårdhandler i Hvidovre
1777 - 1960

Vi, der i dag bor i Hvidovre, begynder at kende områdets historie, for historien er der, den skal blot gives stemme. Det er en af de ting, der sker med Pouls afhandling. Historiefortællingen om landbruget er et af skæbnepunkterne i Hvidovres historie og udvikling. Med udskiftningen af landsbyens gårde forsvandt landsbyfællesskabet, hvor der havde været brug for alle, også småkårsfolk og håndværkere. Så blev gårdene omdannet til selvstændige driftsenheder, der kunne handles. De første gårde sælges til personer, der er tilknyttet kongehus og adel. Kongen residerede indtil 1861 jo tæt på Hvidovre, på Frederiksberg Slot.

De muligheder, der lå heri, forsvandt, da Frederiksberg voksede sig stor og ønskede at blive en selvstændig kommune, som den blev i 1857. De fattige landsbyer, Valby, Vigerslev og Hvidovre blev valgt fra. Det var et valg andre tog ud fra kortsigtede økonomiske interesser. Det var også et valg, som Frederiksberg kom til at fortryde, da udviklingen tog fart - først i Valby, og da Frederiksberg senere blev omrin-

Hvidovre i 1800-tallet

Anmeldelse af Jens Frederik Jørgensen

get på alle sider af Københavns Kommune.

Var Hvidovre forblevet i et kommundefællesskab med Frederiksberg og Valby, kunne der måske have udviklet sig en "landstedskultur" og være kommet en erhvervsudvikling svarende til den, der kom først på Frederiksberg i slottets nærhed og senere i Valby omkring Bakkehuskvarteret og Carlsberg. Udviklingen udad fra København kunne være fortsat og nået til Hvidovre. I 1901 valgtes Hvidovre fra igen. Da Valby og Vigerslev blev indlemmet i Københavns Kommune, ville København ikke have landsbyen Hvidovre med. Hvidovrebønderne bad faktisk om at blive indlemmet, men grænsen lå naturligt ved Harrestrup Å, blev der sagt.

Da vilkårene for kommunedelingen skulle fastlægges, så stillede Hvidovre krav om at få penge til en ny skole til erstatning for Rytterskolen, inden Hvidovres repræsentanter overhovedet ville møde op i "vilkårsudvalget"! Det afvistes, og de deltog derfor ikke i et eneste møde og satte sig uden for indflydelse og blev helt koblet af.

Ifølge Poul kan det undre meget. Hvidovre følte sig snydt og mishandlet. Det fører til en selvforståelse af ikke at slå til, et kommunalt mindreværds-kompleks, som varer ved i flere årtier. Penge til en skole, den i Hvidovregade/Bytoften, gav København dog generøst Hvidovre penge til!

Et andet nøglepunkt i Hvidovres skæbne er, at gårdene i Hvidovre blev solgt til folk, der ikke bor eller kommer til at bo i Hvidovre. Ejerne satte forpagtere på. Tyende eller landsbrugsmedhjælperne var ofte svenskere, der blev hyret og fyret i eet væk. Ejerne blev ikke de politisk toneangivende i sognerådet, der befolkedes af gartnere og forpagtere.

Da udstykningerne tog fart, gjaldt det for ejerne om at få mest muligt ud af jorden. Det blev med Pouls ord

"landmålerudstyknings" med snorlige veje og firkantede parceller. Det blev ikke som i Vigerslev til en engelsk inspireret haveby med snoede veje og små pladser – en meget berømmet udstykning.

De små firkantede parceller tiltrak folk, der oprindeligt var blevet til overs som arbejdskraft på landet og derfor var

Hvidovre i 1800-tallet

Anmeldelse af Jens Frederik Jørgensen

flyttet til Københavns brokvarterer. Der blev lagt op til en "villakultur" med små "husmandsteder". Der byggedes små og mindre pæne huse. Manden arbejdede i byen, og konen tog sig af "produktionen" i hjemmet, børn, hus og have. Vi er nu nået frem til at beskrive Hvidovre i begyndelsen af det 1900-tallet.

Hvidovre fik som følge af de to kommunespaltninger heller ikke del i erhvervsudviklingen. Der blev i 1800-tallet ganske vist anlagt en anløbsbro, hvortil der kom skibe med kalk fra Stevns til brug i kalk-, mørtel- og teglproduktion, men denne produktion blev forestået af holstenske mestre og arbejdere.

Senere erhverv har sin berettigelse og overlevelse i naboskabet til København. Fiskeri, gartnerier og mælkerier forsynde Københavns voksende befolkning med fødevarer. Mælkerierne samlede mælk ind fra 3-4 gårdes besætninger. Fløden blev skummet fra mælken i en mælkekælder, inden mælken og fløden blev kørt til København. Inden det gik hjemad igen, fyldtes de

tomme mælke- og flødetønder med forskelligt affald, der kunne bruges til at fodre svinene med. Dagen efter blev tønderne igen brugt til mælk og fløde!

Det er vel næsten unødvendigt at skrive, at Poul Sverrild igen viste sig at være en glimrende historiefremidler. Han - om nogen - har givet Hvidovres historie stemme.

Hans afhandling rummer 11 kapitler og ifølge Ole Asbjørn Petersens afsluttende bemærkninger så er der stof til yderligere 10 aftener med Poul som en vidende og engageret foredragsholder.

HUSK

at meddele flytning til:
Kasserer Frank Gudmann
hlskasserer@gmail.com

Tlf.: 2536 5481

Arbejdernes Radio- og Fjernsynsklub

ARF-Multimedier – Avedøre/Hvidovre og Vestegnen

Af Jens Frederik Jørgensen efter interview med Jonna Nielsen, formand, Bjarne Nielsen, bestyrelsesmedlem og Jørgen Philippsen, sekretær.

Den 1. april 1925 begyndte Statsradiofonien dagligt at sende 3 timers program med alsidig kulturelt og oplysende indhold. Kammersanger Emil Holm var den kunstneriske leder, og han lagde vægt på at bruge radiomediet til at bringe kunst ud til videst mulige befolkningskredse. Vægten var i de første år lagt på undervisning, skoleudsendelser, foredrag, gudstjenester og klassisk musik. Nyheder i form af "Pressens Radioavis" kom først til i 1926. Underholdningsmusik fik først meget senere en fremtrædende plads i radioprogrammerne.

Politikerne ønskede fra starten at have indflydelse på, hvilke programmer, der blev sendt. Også lytterne mente at kunne stille krav til, hvad radioen sendte, og derfor blev der etableret radioklubber - i 1926 således Arbejdernes Lytterorganisation/Arbejdernes Radioklub. Formålet var at varetage arbejdernes interesser i forhold til de programmer, der blev sendt samt at sikre de mest optimale modtagefor-

hold. Man gav råd om, hvorledes man bedst og billigst kunne høre radio og vejledning i radiotekniske detaljer – radio-rør, antenner, jordforbindelse mv.

Radioen var en dyr anskaffelse, derfor tilbød radioklubberne en forsikring, så man kunne få tilskud/rabat, når ens radio gik i stykker.

Arbejdernes Radioklub fik hurtigt klubber landet over og havde, da der var flest, ca. 225.000 medlemmer.

Mange husker sikkert, at der en gang om ugen om eftermiddagen i radioen blev sendt meddelelser fra de forskellige radioklubber om deres møder og arrangementer. Denne service ophørte i 1996.

Den første radioklub på Vestegnen blev stiftet i Glostrup i 1927. Hvidovre-klubben blev stiftet i 1931. Her var en af de første formænd, Georg Nielsen. Han igangsatte også andre aktiviteter. Der blev vist film for børn på Risbjerggård, og radioklubben dannede et fodboldhold, der spillede mod et kommunalt hold og mod et hold fra Socialdemokratiet.

TV begyndte at sende 3 gange 1 time ugentligt fra 1951, og i 1957 skiftede Arbejdernes Ra-

Arbejdernes Radio- og Fjernsynsklub

ARF-Multimedier – Avedøre/Hvidovre og Vestegnen

dioklub navn til Arbejdernes Radio- og Fjernsynsklub. Jonna Nielsen husker, ” at ARF øvede indflydelse på TV-programmerne med forslag om, at man ikke måtte bande på TV, at der ikke måtte sendes voldelige udsendelser, mens børn var vågne. Der skulle heller ikke sendes reklamer i TV”. ARF havde repræsentanter siddende i Radiorådet og senere i Amtsprogramrådet.

I 1964 boede der efterhånden så mange i Avedøre, at der var grundlag for at starte en radio- og fjernsynsklub der. Kai Holm valgt som formand, Egon Rasmussen som kasserer og Grethe Holm som sekretær. Allerede dengang forsøgte man at køre nogle få bankospil og fester for at styrke økonomien. I 1966 blev Karl Kronoft klubbens kasserer. Han cyklede rundt med sin cigarkasse for at opkræve det årlige kontingent på 6 kr. Han havde den snedige vane, at han cyklede hjemmefra ved 17-tiden, så kunne der måske falde et måltid mad af, hvor han kom frem.

I 1982 blev Erling Lund klubbens energiske formand, og der kom mange aktiviteter med møder, debat, besøg i Danmarks Radio, men også bankospil og rejser i indland

Erling Lund Foto: Hvidovre Avis

og udland. Juletræsfesten for børn og voksne i ”Jordhulen” – selskabslokalerne i kælderen under Avedøre Skole – kunne fylde begge sale, hvad også var tilfældet ved bankospillene, 12 søndage om året.

Der var ca. 150 deltagere i bankospillene. Dengang både røg og drak man i forbindelse med spillene. Ikke-rygerne sad i den lille sal, og der var højtalforbindelse fra den store sal. I pauserne måtte der luftes godt ud, da det ellers kunne være svært at se pladerne! Og

Arbejdernes Radio- og Fjernsynsklub

ARF-Multimedier – Avedøre/Hvidovre og Vestegnen

ARF - Hvidovre 1935 Foto: Forstadsmuseet

der blev båret mange kasser øl og vand ned i selskabslokalerne.

I starten var præmierne fersk kød fra Kødbyen, men det blev forbudt af Levnedsmiddelkontrollen, så man gik over til gavekort. Der kommer stadig ca. 100 til de 6 årlige bankospil, der nu foregår i Ll. Friheden.

Efterhånden som der kom flere radiostationer (Radio Merkur, lokalradioer mv.) og TV-stationer blev ARFs indflydelse på programmerne me-

get begrænset. ”Vi har som ARF og seere begrænset indflydelse på hvilke kanalpakker, der udbydes. Medieverdenen bestemmer, hvornår en kamp skal spilles, så det passer ind i TV-stationernes program-lægning. Det er TV-stationerne, der styrer medieverdenen, sport-sverdenen og hele molevitten!”, fastslår Bjarne Nielsen.

Møder med Danmarks Radio, hvor der før kunne gives ros og ris, eksisterer ikke helt i dag. Vil man på besøg i DR, må ARF betale for at komme ind.

Arbejdernes Radio- og Fjernsynsklub

ARF-Multimedier – Avedøre/Hvidovre og Vestegnen

Radioforsikringerne, som senere også kom til at omfatte fjernsyn og andre medier, er på vej ud. I dag har folk en forsikring via husstandsforsikringen eller via en forsikring tegnet i forbindelse med købet. ARF tegner også stadig forsikringer til medlemmerne.

ARFs oprindelige formål har haft svært ved at holde liv i klubberne. Derfor har der landet over været dalende aktiviteter og medlemstal. I 1999 anmodede Ole Frost, ARF-

Vestegnens formand om en sammenlægning med den aktive ARF-Avedøre.

Hvidovreklubben var mest kendt for sin fastelavnsfest med tøndeslagning, spisning, lotteri og dans. I 1993 inviterede Anders Rønberg og Kaj Kondrup Jensen Avedøreklubbens bestyrelse til et møde, da tiden var inde til en sammenlægning. Det blev ikke til noget i første omgang, da Erling Lund havde glemt at fortælle sin bestyrelse om formålet med mødet. Der blev dog derefter arbejdet lidt på tværs med større arrangementer dels Radioens Bigband og dels Niels Boesdals i Medborgersalen, så hvem ved, det var måske begyndelsen til sammenlægningen.

I 2008 kom så sammenlægningen. ”Man måtte” - med Jonna Nielsens ord - ”gå over åen efter vand”. ”Åen” i Havnevej betød meget – Avedøre var Avedøre, og Hvidovre var Hvidovre. Erling Lund var Avedøre-mand til fingerspidserne, og ARF-Avedøre var hans hjertebarn. Han døde i 2006.”

Det var Avedøreklubben, der havde flest aktiviteter og medlemmer, men sammenlægningen blev gennemført uden, at der var noget med ”storebror”

Georg Nielsen
Foto: Forstads museet

Arbejdernes Radio- og Fjernsynsklub

ARF-Multimedier – Avedøre/Hvidovre og Vestegnen

Bjarne Nielsen, Jørgen Philippsen og Jonna Nielsen

og ”lillebror”. I ARF er der ikke, som det stadig kan være i andre foreninger, noget skel mellem, om man kommer fra Avedøre eller Hvidovre, siger Jonna Nielsen.

I dag er mediespørgsmål sjældent et emne for aktiviteterne i ARF, men ARF holder et vågent øje med, om DR og TV2 arbejder i offentlighedens interesse, jfr. deres public-service forpligtelse.

ARF har overlevet ved helt at skifte ”ham”. Jonna Nielsen betegner i dag ARF mere som en social, kulturel og selskabelig forening med ca. 12 årlige

arrangementer – bankospil, medlemsmøder med foredrag samt oplysninger om, hvad der sker på medie-området, rundvisninger, virksomhedsbesøg og en årlig udenland-srejse, hvor der er fuldt hus i busen, ja endog med venteliste. Klubben har også givet overskuddet fra bankospil som en pengegave til kræftramte børn på

Hvidovre Hospital. Da det var en stor oplevelse at besøge Kofoeds Skole, gik ”hatten rundt”, og klubben fordoblede beløbet, der blev en gave til Kofoeds Skole.

” Uden at prale, så har vi formået at forny os i ARF-Avedøre/Hvidovre, men vi mangler yngre kræfter, og selv om forbundet på landsplan skulle gå hen at lukke, så fortsætter Avedøre/Hvidovreklubben” siger Jonna Nielsen. ” Det er de 150 medlemmers glæde og taknemmelighed over aktiviteterne, der holder mig og bestyrelsen i gang!”

På <http://www.danskkulturarv.dk/programoversigt> ligger indscannede radio og tv-programmer fra 1925 til 1984 offentligt tilgængelige.

Medlemsarrangementer

www.hvidovrelokalhistoriskselskab.dk eller www.forstadsmuseet.dk

- her kan de endelige programmer ses, når de foreligger

Besøg i Rosenhaven og Café Rosenhaven søndag den 4.9.

Mødested ved Café Rosenhaven i Valbyparken kl. 13.00. Ca. 2 timer i haverne.

Over 8000 rosenplanter i kombination med udvalgte stauder.

Kom og se såvel de nye såvel som de historiske gamle fra vore bedste- og oldeforældres tid.

Kaffe og kage kl. 15.00 i caféen er inkluderet i turens pris.

Pris 50 kr, som betales ved turens start.

Det nye Quarkcenter onsdag d. 28.9.

Vi mødes kl. 15.00 ved centeret Avedøre Tværvej 56, 2650 Hvidovre, med forventet afslutning kl. 16.30. Der vil være kaffe og kage undervejs.

Vi har tidligere med stor succes besøgt det gamle Quark Center. Det blev nedlagt i forbindelse med anlægget af den kommende Ringstedbane. Nu er der bygget et flot nyt naturcenter, og lederen, Christian Black-Storm, vil vise rundt og fortælle om de mange aktiviteter, der foregår i centeret.

Gratis.

Hvidovre under 2. verdenskrig tirsdag den 1. november.

I Lille Friheden vil Henny Paaske og Jens Frederik Jørgensen fortælle om Hvidovre under besættelsen og de mange spændende hændelser, der har fundet sted. Det foregår med start kl. 19.00. Gratis.

Aeronautisk dag

Søndag d. 11.9 - Avedøre Flyveplads

Befæstningens dag:

Søndag 25. september 2016

Programmet for fyraftensrund-visningerne i 2016 - kl.

17.00:

26.5 Anders Aalund viser rundt i **Strandhavekvarteret.**

30.6 Poul Sverrild viser rundt i **Hvidovregade.**

28.7 Poul Sverrild viser rundt på **Hvidovres havne.**

25.8 Anja Olsen viser rundt i **Grækerkvarteret.**

29.9 Lisbeth Hollensen cykler rundt og fortæller om nogle af **Hvidovres grønne områder.**

Tilmelding er nødvendig til alle arrangementerne uanset, om der opkræves betaling eller ej.

Tilmelding skal ske ved at kontakte Forstadsmuseet på 36490030

eller ved mail til:

forstadsmuseet-@forstadsmuseet.dk

BESTYRELSE OG UDVALG FOR HVIDOVRE LOKALHISTORISKE SELSKAB

Formand:

Jens Frederik Jørgensen
Ørumvej 20
tlf.: 2423 0595
e-mail: jensfrj@gmail.com

Næstformand:

Karen Johansen
Vestkærs Alle 8
tlf.: 29920417
E-mail: katojo@live.dk

Kasserer:

Frank H. Gudmann
Tavlekærsvej 75
tlf.: 2536 5481
e-mail: hlskasserer@gmail.com

Bestyrelsesmedlem:

Gitte Jakobsen
Aktæons Allé 28
tlf.: 36759539
e-mail: gittejak51@gmail.com

Bestyrelsesmedlem:

Anders Aalund
Nørremarksvej 6
Tlf.: 36 75 62 14 / Mobil: 24 20 26 55
e-mail: aalund@oncable.dk

KB medlem: Niels Ulsing

Arnold Nielsens Boulevard 107, 2. tv.
Tlf.: 5123 3976
E-mail: niu@hvidovre.dk

KB medlem: Charlotte H. Larsen

Holmelundsvej 45, 1. th.
tlf.: 41 32 06 01
E-mail: chl@hvidovre.dk

1.suppl.: Birte Gerdes

Kalkager 16 st. th.
2650 Hvidovre
tlf.: 60 74 84 04
e-mail: birtegerdes@yahoo.dk

2.suppl. & sekretær: Finn Ivo Heller

Menelaos Boulevard 15
2650 Hvidovre
Tlf.: 20230868
e-mail: finn.ivo.heller@gmail.com

Revisor: Hubert Steffensen

Hesselbjergvej 12
3649 0963

Revisorsuppleant:

Inge Larsen
Berners Vænge 7. 2.tv.
tlf. 3678 4736

Forretningsudvalg:

Jens Frederik Jørgensen,
Karen Johansen, Frank H. Gudmann

Arrangementsudvalg:

Karen Johansen (tovholder),
Jens Frederik Jørgensen,
Knud Nygaard Jensen,
Birgit Møller Kristensen,
Annelise Wildenradt.

Kommunikationsudvalg:

Gitte Jakobsen (tovholder),
Anders Aalund, Jørgen Snedled,
Jens Frederik Jørgensen,
Lisbeth Hollensen.

Kulturistudvalget:

Jette Randal-Lund, Birte Gerdes,
Karen Johansen

Interviewgruppen:

Anders Aalund (tovholder),
Ole Asbjørn Petersen
Jens Frederik Jørgensen,
Jette Randal-Lund, Gitte Jakobsen,
Henny Paaske, Ejvind Jensen,
Pia Brandtberg, Karen Johansen,
Bent Aarrebo Petersen,
Birgit U. Thomsen.

Web- og bladredaktør:

Jørgen Snedled
Borrisvej 1
Tlf.: 61787548
Email: hlsredaktionen@gmail.com

Girokonto: +73< 82934707<

Bankkonto: Jyske Bank

5025 1028523

Adresselabel

**Det stod også i
Hvidovre Avis – 1976**

**Udvalgt af
Jens Frederik Jørgensen**

Emily Knudsen, Spurvegården 9 kåres som ”Fru Hvidovre-1976” Hun er 72 år og kaldes ”Hele Spurvegårdens mormor”.

I slutningen af 1950erne og begyndelsen af 60erne var præmiewhist den store landeplage, før bankospillene greb rigtig om sig. Lions Club genop-livede spillet 8.2. på Risbjerggård, uden at man risikerede at spille en for-mue væk.

Ved Hvidovre Husholderforenings jubilæumsfest i Medborgerhuset takkede Svend Aage Olsen på herrernes vegne for rundt regnet 400 friafte-ner gennem 25 år!

Den 26.6 muntrede en vaskebjørn (1 meter lang og en hale på 1 meter) sig i nogle timer i træer og haver på Baunevej. Den slap væk fra politi og redningskorps, indtil den 18 timer senere gæstede Lodskvarteret, hvor den blev indfanget. Det viste sig, at vaskebjørnen til daglig havde hjem-me i ”Fredens Ark” på Christiania.

Hvidovre Fugleskydningsselskab har eksisteret i 25 år. Kong Børge (Børge Jensen, Kløverprisvej) abdicerer. Ved skydningen og anden ædel idræt i lokalerne i Allégade bliver Bent E. Christensen ny fuglekonge. Alle dagens resultater kan læses i Hvidovre Avis.

”Epidemi” har nu bredt sig til Hvidovre: Ved at pille ved strømfordeler og benzinslange på Folkevej, kan den omdannes til brandbombe. 2 tilfæl-de – på Paris Boulevard og Grenhusene – opdages i tide.

Statsminister Anker Jørgensen talte ved Hvidovre-Socialdemokratiets 70 års stiftelsesfest i Frydenhøjhallen. Som noget nyt for Anker Jørgensen måtte mikrofonen hæves, da han skulle tale. ”Normalt plejer det at være det modsatte”, sagde Anker .

Niels Hausgaard opnåede ikke kontakt med sit publikum ved koncert på Risbjerggård. ”Bare det at forstå hans nordjyske dialekt kræver koncen-tration. Det kan man klare i 20 minutter, men ikke i 1½ time”, sagde en af gæsterne.